

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library
City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA.

CORNER PRITCHARD AVE.
& McGEORGE ST.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

PIK V.

С. 31.

СЕРЕДА, 18. ЦВІТНЯ 1923.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, APRIL 18th, 1923.

No. 31.

VOL. V.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ АМЕРИКИ СТАЄ ЛЕГАЛЬНОЮ.

НЬО ЙОРК, 13. цвітня. — Робітничі партія Америки отримала від Комуністичної Партії Америки наступну заяву:

Комуністична Партія Америки, на своїм третьому загальному партійному з'їзді в Нью Йорку дня 7. цвітня, на котрім були присутні делегати зі всіх країн краю, признала одностайно той факт, що Робітничі партія Америки, в котру входили члени Комуністичної Партії Америки, розвинулась в комуністичну партію.

Тому з'їзд одностайно ухвалив розв'язати Комуністичну Партію Америки, щоб Робітничі партія Америки, яка вже входить в Комуністичний Інтернаціонал, остала одностайною організацією, яка веде в Злучених Державах боротьбу за комуністичні принципи.

Робітничій Партії Америки дається право назвати себе "Комуністичною Партією Америки", наскільки це є необхідним.

Ми звертаємо увагу робітників Злуч. Держав на той факт, — говорять далше заява, — що зі всіх організацій в Злуч. Державах тільки Робітничі партія Америки є зв'язана з Комуністичним Інтернаціоналом. Всяка інша організація, яка називає себе "комуністичною" і претендує на назву представниці III. Інтернаціоналу, являється самозванкою організацією і як таку кожний комуніст і свідомий робітник повинен її викривати.

Ми впевнені, що та підтримка, яку Робітничі партія Америки вже дістала зі сторони робітничих мас, дасть їй можливість являти і голосно вести боротьбу за комунізм в Злуч. Державах.

Ми закликаємо робітників Злуч. Держав підтримувати Робітничу Партію Америки як єдину політичну партію в Злуч. Державах зі строго комуністичною програмою.

Ми закликаємо всіх комуністів уважати піднесення дисципліни Робітничої Партії Америки своїм святым обов'язком.

Нехай жне Робітничі партія — партія комунізму в Злуч. Державах!

Нехай жне Комуністичний Інтернаціонал!

З комуністичним привітом,

I. Міллер,
секретар Ц. В. К.
Компартії Америки.

РОЗПОЧАЛАСЬ РОЗПРАВА ПРОТИ РУТЕНБЕРГА.

СТ. ДЖОЗЕФ, Міш., 16. цвітня. — Після відкриття технічних вивесок оборони розпочався тут нині вибір лави присяжних, яка має судити Чараса Е. Рутенберга з Клівленда, секретара Робітничої Партії Америки, оскарженого на порушення мішганського закону про синдикалізм. Рутенберг є другим в ряду, що стає тут перед судом в зв'язку з наїздом на комуністичну конвенцію в Бріджмен, Міш. Першим був Вільям З. Фостер.

РЕЗИГНАЦІЯ КАБІНЕТУ.

ЛОНДОН, 16. цвітня. — Ніниша депеша з Біагороду до "Сентрал Нюс" каже, що югославське правительство згодило свою резигнацію. Сказано, що прем'єр Пашіч не міг прийняти умов для запропонованої ревізії конституції, які пропонує М. Радік, ірландський опозицій.

ФРАНЦУСЬКІ ВЛАСТІ ПРОГОНЯЮТЬ НІМЦІВ З РУРА.

БЕРЛІН, 13. цвітня. — Німецьке правительство вислало британського, французького і бельгійського правительств ноту, в котрій протестує проти акції альянтської надренської комісії відносно німецьких залізничників в окупованій території.

Альянтська надренська комісія повідомила в марті німецьких залізничників, що ті з них, котрі відмовляються працювати під Французькими і Бельгійськими, будуть з початком цвітня прогнані з окупованої території.

Прогнали 433 робітників за один день.

КОБЛЕНЦ, 14. цвітня. — Надренська висока комісія зарядила вчера прогнання еще 433 Німців. Прогнані є переважно робітники, що працювали в цювальнях і на залізницях.

Французи убили 50 Німців а депортували 10.000.

БЕРЛІН, 12. цвітня. — Звіт німецького правительства, який виказує висліди тримісячної окупації Рурщини і Надренщини, подає імена 50 німецьких мешканців, які впади жертвою французького терору. Між убитими знаходяться 38 робітників, 9 урядників, один 70-літній старець, одна 14-літня дівчина і один 8-літній хлопчик.

В тім самім часі окупаційні власті депортували поперх 2.500 німецьких родин, в числі около 10.000 осіб, які нині опинились без даху і намагаються на удержанню німецького правительства.

Поверх 50.000 німецьких дітей перевезено з Рурщини в глибок Німеччини, ратуючи їх перед голодом.

Тримісячна окупація спричинила Німеччині видаєтків на більше як 3 триліони марок.

Президент німецького парламенту Леб, предкладаючи цей звіт на засіданню парламенту, заявив:

"Гнобителі стараються при допомозі насильства і терору довести нас до розпуки, але вони будуть безуспішними. Навпаки, зусилля ще більше скріплять наш опір".

За час від 11. січня до 31. марта Франція видобула з Рурщини всего 280.000 тон вугля і коксу, який знаходиться в більшій часті на складах, в той час як не займаючи Рурщини, вона була би дістала в тім самім часі 4.200.000 тон вугля і коксу, то значить 15 разів більше.

За три тижні депортували 650 родин.

КОБЛЕНЦ, 11. цвітня. — Альянтська надренська комісія депортувала з надренської провінції протягом першого тижня місяця цвітня 650 німецьких робітників і урядовців wraz з їх родинами.

Переважає часть депортованих працювала перед окупацією в залізницях і в цювальнях урдах.

Арештовання у Варшаві.

ВАРШАВА, 8. цвітня. — Тут арештовано триста осіб, що брали в суботу участь в жидівських погромах. На зовні місто виглядає спокійним, але велике число поранених жидів викликало сильне розворушення в жидівській ділянці.

ТИХОНА РОЗПІЧНУТЬ СУДИТИ В МОСКВІ 23. ЦВІТНЯ.

МОСКВА, 15. цвітня. — Комісар юстиції Курський повідомив "Associated Press", що розправа проти митрополита Тихона, бувшого патріарха і голови всеросійської церкви, зістала остаточно назначена на день 23. цвітня.

МОСКВА, 10. цвітня. — Бувший патріарх православної церкви Тихон буде поставлений перед суд не тільки за опір підчас ревізії церковних доходів, але також за свою контрреволюційну діяльність.

Головні точки обвинувачення Тихона є наступні:

1. Удержання зносин з царем, коли він знаходився на вигнанню в Екатеринбург.

2. Удержання зносин з протибольшевицькими партіями за "гранцими Росії і участь делегатів Тихона на всеросійській церковній конгресі в Карловіцях в 1921 р., на яким був прийнят ряд сильних протибольшевицьких резолюцій.

3. Видання протибольшевицьких прокламацій в рр. 1918, 1919 і 1920.

4. Опір і агітація проти ревізії церковних доходів, розпочатою в користь голодуючих на весні 1922 р.

Телерішні провідники православної "живої" церкви роблять заходи, щоб Тихона позбавити духовної власті ще перед розпочаттям процесу.

В такім случаю Тихон був би поставлений перед суд як світська особа під іменем Василія Івановича Балаянця.

Протестантський піп про засуд Бучкевича.

НЬО ЙОРК, 9. цвітня. — Протестантський проповідник др. Персі С. Грент, згадуючи про засудження совітськими властями римо-католицького генерального вікаріо Бучкевича, сказав:

"Покорання смертю римо-католицького генерального вікаріо Бучкевича не було актом релігійного переслідування зі сторони совітського правительства, але заслуженою карою за політичний злочин зради держави, яка случайно впадала на голову церковного достойника".

Др. Грент заявив далше, що хоч большевики вважають кожду релігійну дитячню, вони відносяться до всіх релігій толерантно.

Смертні засуди за хабарництво.

МОСКВА, 16. цвітня. — За хабарництво в зв'язку з розділом помешкань засуджено тут нині на смерть одинадцять осіб. Всі засуджені були заняті в московській центральній департаменті по розділі домів. Засудженні обвинувачували, що вони віддавали помешкання для тих, хто найбільше зловжив ім грошей. Пізніше тих самих метод уживано при розділюванню складів і поживи.

Означено границю між Росією і Латвією.

РИГА, Латвія, 8. цвітня. — Після двох років, які провела мішана латвійсько-російська комісія над означуванням границі між Латвією і Росією, підписано тут вчера окончну угоду в цій справі. Кажуть, що це є перша угода, яку підписала Совітська Росія дотично означеної границі.

РАКОВСЬКИЙ ПРО ВІДДАДАННЯ СХ. ГАЛИЧНИНІ ПОЛЬЩІ.

В своїм докладі про міжнародне положення на VII. Харківській губернійській партійній конференції, голова Раднаркому У.С.Р.Р. тов. Раковський сказав наступне з приводу віддання альянтами Сх. Галичини Польщі:

Наркомзаксправ України і Р.С.Ф.С.Р. писали вже ноту протесту. — Ми рішучо протестуємо проти цього насильства над правами народів. Ми з нашою бою заявляємо, що не квалімісь на ніякі території, визнаємо нашу границю прийняту по Рижській угоді, але ми ніколи не зобов'язувалися признавати акти насильства, які чиняться за кордоном.

Навпаки, в Ризі підчас переговорів з Польськими головами русько-української делегації заявив, що ми відмовляємося від усіх територіальних претенсій.

Ми вважаємо, що право розпоряджатися долею Східної Галичини належить виключно східно-галицьким робітникам і селянам.

Ми зістаємося вірними нашій політичній пошани до права народів на самовизначення.

Тов. Раковський підкреслює, що для України, яка є сусідкою Східної Галичини, не байдуже, чи буде там режим свободи, чи насильства.

Тимчасом при вирішуванню долі Галичини, в якій є української людности понад 75 відсотків, Україну виключається.

Факт насильства стався, — каже Раковський, — але історія є свідком, що жадані факти насильства не буває довготривалими. Польща в цьому відношенню найкращий доказ.

Ми-ж хочемо, щоб робітників і селяне Галичини знали, що держава, яка зве себе демократичною, робить над Галичиною операцію, якою ставит її в гірше положення, ніж при старій габсбургській династії.

Сталін про рішення ради амбасадорів в справі Східної Галичини.

МОСКВА, 17. марта. — Тов. Сталін, обговорюючи в "Известиях ВЦПК" постанову ради послів про східні кордони Польщі, пише:

Для Польщі це величезна виграна. Польський імперіалізм досягнув своєї мети. Великі держави санкціонували всі придбання, яких Польщі вдалося досягнути в наслідок ріжких сприятливих обставин, а зокрема в наслідок зради російських реакціонерів, що під керівництвом Врангеля напали на Росію з тилу, в той час як з заходу її заатакувала Польща.

За останній час Польща дістала чимало подарунків: Рада послів вирішила передати Польщі територію Яворжин, за яку Польща до цього часу сперечалася з Чехословакиєю, а по друге вона подарувала Польщі Східну Галичину.

Тов. Сталін запитує, на якій підставі рада послів дозволяє ридити долею інших народів. На праві сильного — іншої підстави немає.

Вирішення ради послів зачіпає й Совітську Росію.

Р.С.Ф.С.Р. і Україна нераз протестували проти того, що так звані великі держави дозволяють собі вирішувати цілу низку справ, що торкаються життєвих інтересів Радянської Республіки без їхньої участі та без їхньої згоди.

Саме обою розуміється, що

УКР. РОБІТНИКИ У ВІДНІ В ОБОРОНІ СХ. ГАЛИЧНИНІ.

З Відня пишуть до нашої газети наступне:

Робітничі Рада у Відні зібралась дня 24. марта ц. р. і по довший нараді порішила зі зглядом на вирішення східних границь Польщі видати маніфест до українських працюючих мас.

В неділю дня 25. марта відбулося в домі товариства "Єдність" у Відні велике робітничі віче, на яким реферували т. Семен Вітик, а в дискусії забирали голос тт. Шиголь, Пасічник і інші. Віче одностайно одобрило маніфест: До українських робітників і селян Галичини, Волині, Холму і т.д. (Маніфест цей є поміщений на 3. сторони "У.Р.В.")

Заява укр. посольського клубу в польській соймі.

Наша редакція отримала для поміщення в "У.Р.В." наступне спростовання пресоюї комісії українського посольського клубу в польській соймі з приводу подій в польській соймі дня 16. марта 1923 року:

В зв'язку з подіями 16. марта 6. р. в польській соймі з приводу признання державами Антанти так званих східних границь Польщі, польські часописи помістили статті, що український посольський клуб вийшов з сали засідань на знак протесту проти усунення силою з сали засідань українського посла Марка Луцькевича за нарушення спокою.

Ті інформації не відповідають дійсності, бо послі українського клубу покинули салу засідань не на знак протесту проти видалення з сали посла Луцькевича, а на знак протесту проти визнання державами Антанти так званих східних границь Польщі без згоди і проти волі укр. населення. Український посольський клуб і укр. посол Луцькевич протестували так довго, аж послі того клубу потурбували і силою викинули з сали засідань посла польські, а посла Луцькевича вивели з рук соймової сторожа і виключено його на цілий місяць з засідань сойму.

Дикун поліцей.

Дня 13. лютого в Східниці к. Дрогобича напав на робітника т. Петра Бобешку постерунковий поліцей Станкевич, що був тоді в службі і без жадної причини побив його так прикладом кріса, що шей аж зломався. Свідками цього огидного дикунства малопольського поліцей були: Вольф Бірнбаум і Стефан Журівчак. Коли т. Бобешко зажадав від команданта постерунку сатисфакції, командант потішав його, що зробить донесення про це до команди поліції у Львові і що Станкевич сейчас перенесуть зі Східниці. Однак як показується обіцянки п. команданта були такі дійсно тільки "потішуваннями", бо Станкевич преспокойно "повинив" далше свою службу в Східниці.

наше відношення до останнього вирішення послів залишається те саме, що і наше відношення взагалі до всіх самовільних вчинків імперіалістичних держав, що порушують наші міжнародні інтереси.

З окрема зачіпає свідомість трудящих мас (гадаємо, що не тільки Радянської Федерації, але всіх країн) постанови ради послів про долю Східної Галичини.

КАЛІНІНОВОЙ НЕ ВПУСТЯТЬ ДО ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ.

ВАШІНГТОН, 11. цвітня. — Американське правительство відтягнуло свій дозвіл на приїзд до Злучених Держав Калінінової, жінки председателя Всероссийського Центрального Виконавчого Комітету.

Департамент заграничних справ повідомив американських послів в Ризі і Ревалю, щоб не дали віза на паспорт Калінінової.

Офіційний звіт департаменту заграничних справ звучить:

"Департамент заграничних справ уневажив дозвіл на приїзд Калінінової, жінки президента Совітської Республіки Росії. Присутність Калінінової в цім краю вважається вповні несподіваною з приводу великого обурення, яке викликав смертний засуд генерального вікаріо Бучкевича. Таке рішення департаменту було пов'язане з цілю запротестування проти виконання смертного заводу".

Лойд Джордж приїде до Канади.

ЛОНДОН, 16. цвітня. — "The News of the World" подає, що бувший британський прем'єр Лойд Джордж приїде в вересні ц. р. до Злучених Держав і Канади і відгососить промови в Нью Йорку, Шікаго, Вашингтоні, Монреалі і Торонто.

Локавт відкликаний.

ЛОНДОН, 13. цвітня. — Локавт 500 тисяч робітників в будівельній індустрії, призначений на суботу, зістав нині відкликаний, коли працюючі і юній представники згодились на переговори.

В ЗАВОРУШЕННІ В МЕМЕЛЮ УБИТО 2 НІМЦІВ.

БЕРЛІН, 9. цвітня. — З Мемеля доноситься, що підчас заворушень в тім місті убито двох Німців. Сказано, що Литовці послушувались машинними крісами, розганяючи одно німецьке віче, яке скликало для запротестування проти прилучення області Мемеля до Литви.

Антисемітський забурення в по-лудневій Німеччині.

БЕРЛІН, 7. цвітня. — Тут доноситься про антисемітські забурення в кількох містах по-лудневої Німеччини. Товпа напала на жидівську ділянцію в Майнці і наробила багато шкоди. В Гунгенгазені розміщено бомби на жидівській цвинтарі.

Соціалістичне правління в Юкатані.

МЕРІДА, Юкатан, Мексико, 30. марта. — Др. Альфред Паласіос, професор університету в Буенос Айрес, котрий приїхав сюди на запитання соціалістичного уряду Юкатану, заявляє, що на його погляд правління цього уряду є великим успіхом. На доказ цього професор вказує на стейтові залізниці, аграрні реформи, введення публічного шкільництва та економічну організацію робітництва.

Успіхи уряду професор поясняє тим, що провідники уряду не бавляться теоріями, але стараються вдовольнити економічні і культурні потреби населення.

Товариші Відковайтете передпау на "Українські Робітничі Вісті".

УВАГА! - - - УВАГА!

ВІДІЛ СЕКШІ ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ ПРИ СТОВ. УКР. РОБІТНИЧИЙ ДІМ

— вітає —

В СУБОТУ, 21. ЦВІТНЯ, В УКР. РОБ. ДОМІ

Драму в 4-ох діях Ванченка-Пиханецького п. н.:

КАТЕРИНА

(МУЖИЧКА)

Відділ Женщин-Робітниць докладає всіх старших, щоб штука випала як найкраще. Хто бачив штуку "Мещанське кохання" яку ставив женський відділ, той напевно не пропустить нагоди побачити і цю драму!

Приходить всі громадо!

ЦТНИ МІСЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТІВ
(включаючи военну таксу).

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Тикети можна набути наперед при касі в Укр. Роб. Домі або в буфеті У.Р.Д.

ЗАХОДОМ ВІДДІЛУ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ

— відбудеть ся —

В НЕДІЛЮ, 22. ЦВІТНЯ, В УКР. РОБ. ДОМІ

КОНЦЕРТ

Програма концерту буде проголошена в наступній числі "Укр. Роб. Вістий".

Звіт надзвичайного засідання Національної Ради за кордоном з дня 5. марта 1923 р.

Присутні: Д-р Кость Левицький, д-р Кирило Трильовський, д-р Перфешкий, д-р О. Марічак, Сінгалевич, Лев Петрушевич, С. Вітик, А. Крушельницький.

Отворив і провів нарадами д-р К. Трильовський.
Д-р К. Трильовський: Національну Раду скликано з огляду на вістки занепокоючої загальної опінії в справі вирішення Сх. Галичини для інформації, просить тому щоб д-р К. Левицький подав своє експозе про ситуацію.

Д-р Кость Левицький: заявляє, що від часу останньої Національної Ради їх акція була перше дістати витяг з протоколу засідань держав антанті в Женеві. Цей протокол по великих трудах удалося дістати Витвицькому і в найближчих днях буде в руках Костя Левицького.

Що до дальших акцій, то відбувся Конгрес Товариства Ліги Націй в Празі, на якому вирішено, що т-во Ліга Націй має домогатися від держав антанті, що Сх. Галичина творить окрему міжнародну територію і що треба домогатися від держав антанті, щоб вони вирішили незалежність державу З.У.Н.Р.

Інтернаціональний Конгрес Мира в Гаазі також заявився за створення окремої незалежної галицької держави.

Бюро держав антанті всі акти в справі Сх. Галичини вислало до Ліги Націй в Женеві.

Ліга Націй в Женеві ще перед генуєвською конференцією обговорювала справу Сх. Галичини і сконстатувала, що Сх. Галичина творить окрему територію, а Польща, як окупантка, є лише тимчасовою завладателюю цієї території, і вирішила відіслати тому справу до Найвищої Ради для остаточного поладження, не лопчуваючися сама компетентно вирішувати границі Сх. Галичини. Тепер, по генуєвській конференції, справа Сх. Галичини в Женеві в Лізі Націй для нас погіршала.

Передовсім Поляки заснували в Женеві своє велике бюро, зложене з кільканадцятих осіб, яке систематично обробляє всіх членів Ліги Націй в користь Польщі. Дальше за незалежністю Сх. Галичини стояли рішучо делегати канадського правительства, а тепер тих делегатів вже нема, а на їх місце прийшли інші і ті займаються з конкурентці до своїх попередників протиположне до тамтих становище. Нема також вже Лойда Джорджа, який владство сам вів закордонні справи: Бонар Ло в справі Сх. Галичини займає неясне становище і є взагалі слаба людина і тому всі його делегати не є так здецидовані, як це було за Лойда Джорджа.

Отже, коли справа Сх. Галичини прийшла в Женеві другий раз на Лігу Націй, то спіткалась з холодним прийомом і лиш завдяки тому, що Ліга Націй вже раз заявила і що за нами дуже заступались Литовці, Ліга Націй покидалась на своє перше рішення і відіслала цілу справу знова до Найвищої Ради. Спеціальний мандат від Найвищої Ради до вирішення границь має Рада Амбасадорів.

Що до поодиноких держав то:
Франція: там є група прихильних нам людей і ті за посередництвом Витвицького внесли інтерпеляцію у французський парламент до Пуанкаре в справі Сх. Галичини і в справі рекрутаци. Пуанкаре відповів у звисній ноті, що справа Сх. Галичини ще не вирішена. Сх. Галичина є під контролею і зарядом держав антанті, та що Поляки лише тимчасово мають заряд над Галичиною, а остаточне її вирішення має запастися на нараді Конференції Амбасадорів.

В січні місяці ц. р. посол Ескідрі предложив Витвицькому, що він мігби постаратися о конференцію між Поляками і Українцями на тій підставі, що Сх. Галичина буде зфедерована з Польщею і дістане широку автономію. Отсю пропозицію предложено д-рові Петрушевичу, а він вирішив відкинути її мотивуючи це тим, що на слухай переговорів Українців з Поляками справа Сх. Галичини стратить своє інтернаціональне становище і стане хатною справою Поляків, які зроблять з нами, що схотять.

У Франції робив Витвицький ще пару разів представлення в справі рекрутаци.

Англія: там наша позиція по приході Бонара Ло також ослабла, бо як ми згадали, Бонар Ло не є така сильна людина як Лойд Джордж і тому всі міністри, які за Лойда Джорджа займали владство підрядне становиско, сьогодні стали панамі своїх ресортів. Міністер закордонних справ лорд Корзон за Лойда Джорджа робив після його приказу. Витвицький старався дійти до лорда Корзона, щоб довідатись від нього про його теперішнє становище в нашій справі, але це Витвицькому не удалося. І тому през. Петрушевич, коли лорд Корзон перебував в Льозанні, віддав агенди Степанківському, який, як публіцист написав до Корзона письмо, в яким просив його о інтервю, але Корзон казав відповісти йому, що не має часу про цю справу говорити і жадує, що не може прийняти Степанківського. І до англійського правительства Витвицький звертався пару разів в справі рекрутаци, але не дістав ніякої точної відповіді.

Третя держава антанті:
Італія: дістала тепер нове правительство Муссоліно, який до недавня ще становив дуже слабу групу фашистів. До тих фашистів наші заступники перед тим навіть не зближались, тож тепер, коли Муссоліні прийшов до влади, наші Бандрівський уживав усіх заходів, щоб добути опінію Муссоліно в справі Сх. Галичини, але надаремно. Донедавна на інтерпеляцію італійських послів в парламенті відповів Муссоліні, що справа Сх. Галичини є дуже складна, що так з економічного, як і культурного становища треба до неї відповідно віднести і над нею призадуматись та що сконстатувати треба, що вона є під опікою держав антанті а Польща є лише її тимчасовим окупантом. — Остаточне її вирішення підлягає під конференцію Ради Амбасадорів.

Недавно доніс нам Бандрівський, що конференція Амбасадорів має зібратися для вирішення справи Сх. Галичини і то в такому порядку, що найперше вирішать справу Мемеля, опісля Вільна, а вкінці Сх. Галичини.

З тих виводів бачимо, що ситуація у держав антанті для нас дуже погіршилася. Франція була все приятельською і опікункою Польщі, а в Англії і Італії дуже остигли для нас симпатичні настрої. Користуючи з такої ситуації Польща віднеслась до держав антанті і до Ради Амбасадорів з зазивом і категоричним домаганням остаточного вирішення так справи Сх. Галичини, як і справи східних границь Польщі.

З нашого боку віднеслись ми до Витвицького і ждемо від нього звітів.

Додати мушу ще й те, що коли я був недавно особисто в Англії і старався довідати хоча приблизно про пляни Л. Джорджа щодо нас, то через дипломата Грегора удалося мені довідатись, що Л. Джордж плянував для нас наледження між нами а Польщею таких відносин, як між Ірландією а Англією. Сх. Галичина мала бути після його плану дуже вільно звязана з Польщею, так що при кожній нагоді могла від неї відірватися. — Що Бонар Ло думає й мені не удалося добути. Навіть

старався я разом з Витвицьким через посла Корзона засягнути якогось язика у правительствених кругах, але Корзон не міг нічого довідатись, як тільки дістав ляжонічну відповідь, що відносно нас не зайшли ніякі зміни в становиску англійського правительства.

Америка: там в канцелярії Виссона є його заступник добр. Колбі, і цей Колбі через Виссона має вплив в Америці, але має також багато знайомих й в Англії. В Англії має ще приятеля Юра, що нас звідомає, що конференція має рішити справу Східної Галичини.

На місце Івана Петрушевича в Лондоні, який продає свою реальність і мабути виїздить до Америки, през. Петрушевич установив заступником З.У.Н.Р. О'Гара, капітана в резерві, який в Англії заснував тов. "Прихильників визволення української нації" і тепер разом з Юром віднеслись до Колбі в Америці, щоб він як найскорше приїхав до помочі в справі вирішення Сх. Галичини.

Думаємо, що Росія стоїть далі на становиску з 22. вересня 1229 р., що Сх. Галичина не належить до Польщі. (Підчеркнення наше. — Ред. "У.Р.В.")

Тепер маємо перед собою дві інформації в справі становиска Ради Амбасадорів, але котра з них є правдива, цього на разі годі відгадати.

Незвичайно непокоюча є інформація Гаваса, що Рада Амбасадорів в засади згодилася признати Сх. Галичину Польщі з такою автономією, яку запропонує Польща та що взагалі лінія східних границь Польщі має піти по лінії рижського договору.

Рада Амбасадорів, щоб оминати запрошення Світовіськ Республіки, не будє згадувати нічого про сам рижський договір. Границі по лінії рижського договору має ствердити військова комісія під проводом маршала Фоша.

Ми, каже д-р Кость Левицький, робимо що можемо, вислалимо пару телеграфічних зазивів до Витвицького, щоб приїхав до Відня і очікуємо його кожної хвили.

Вкінці д-р К. Левицький відчитує деякі ноты до держав антанті.

(Дальше буде.)

ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ І СЕЛЯН ГАЛИЧИНИ, ВОЛИНИ, ХОЛМУ, ПОЛІССЯ І ПІДЛЯША!

Зі зглядом на вирішення східних границь Польщі Радою Амбасадорів в Парижі РОБІТНИЧА РАДА у Відні, як представниця зорганізованого українського пролетаріату заявляє:

Вирішення держав побідної Антанті, яке проти волі українського пролетаріату видає українські землі Галичини, Волині, Холму, Полісся і Підляшя під пановання Польщі, не обов'язує український пролетаріат. Вирішення це український пролетаріат відкидає і п'ятує як ярке подптання права на самовизначення народів, який то ключ підпис член Антанті Виссон лиш на це, щоб розбити ним осередки держави, а по створенню версальського мира потоптати його ногами. Держави Антанті, які самі у себе гноблять і давають сотки націй і народів, не могли інакше, як лиш лукаво і в цілях політичної перфидії покликатись на ключ самовизначення народів.

Польща створена кровью чужих народів, а також кровью українських мас, піддержувана матеріальною і мілітарною помічю Антанті, створена не для мирного співжиття з іншими народами, але для віддавання своїх селян і своїх робітників на услуги Франції, як жандарм проти побідженої Німеччини і проти революції на Сході. Польща великих магнатів і буржуазії пішла саїдами своїх великих протекторів і не завагалася в своїм імперіалістичнім розгоні посягнутти по пановання над другими народами, уже в пеленках своєї політичної незалежності загоріла ненаситним апетитом проковтнути чужі землі, — отже і 10 мільонів українського населення з його природними багатствами.

Користуючи з нагоди, що Франція в своїм поході на Рур уже і як орудіє проти знесиленої Німеччини, зажадала Польща від держав Антанті сплати вексель за подавлення походу революції і поставила категоричне домагання визнання її східних кордонів після вимушеної т. зв. рижської лінії.

Віроломно Антанті в страху перед новим походом революції признала Польщі кордоні рижського мира, хоча у версальському договорі сама вирішила, що польська держава має повстати лиш в неоспоримих своїх етнографічних межах, хоча так в договорав в Спа, Севрі та інших вирішувала, що Східна Галичина не знаходиться в межах суверенитету Польщі.

Антанті, яка торгує націями, зломилла віроломно усі свої попередні постанови і не додержуючи навіть даного собою зобов'язання вислухати представників української нації виконала поспішно самосуд над 10 мільонами українського населення. Таким вирішенням держав Антанті роздираючи і шматуючи живий організм великої української нації дали ще один доказ ненаситної жадоби імперіалістичної захланності, а підсичуючи глибоку ненависть одних націй проти других, творять вічно тліюче жерело нових непокоїв та зародок великих воєн, які видіють вже на горизонті Європи.

Український пролетаріат свідомий того, що послідня світова війна, що усі трактати подиктовані побідною Антантою, усі повторені нею штучні кордоні, що хочаб послідній збройний похід французських капіталістів по вугля в Рур, що хиткий стан валюти, страшного безробіття, економічна криза в Європі, — це ніщо іншого, як жерело походу світової так соціальної, як і національної революції.

А Польща і Румунія, як остії феодальної середньовічної господарки великих магнатів, щє змиршавлі ліні, дозрілі під топір соціальної революції.

Маючи на увазі усі повисші появи у світі український пролетаріат міста і села свідомий цього, що похід революції є лиш хвилеве здержання на кордонах Польщі.

Український пролетаріат міста і села знає, що лиш дальший похід революції визволить українську націю з ярма чужого пановання та що лиш соціальна революція зможе дати йому цілковите звільнення його в містах і селах з ярма капіталістичної і шляхецької неволі.

І лиш на руїнах капіталістичного ладу зможе український пролетаріат стати паном своєї волі, а сільський пролетаріат зможе лиш через знищення польських магнатів, тих паразитів хловського труду, опанувати заряди своєї праці, то є землю, до якої він тепер як наймит і панський невільник, гонений штиком жандармів, є прикований.

І лиш революція дасть українському пролетаріату волю, лиш узброєна пролетаріату міста і села визволить його з капіталістичної і феодальної неволі, лиш це узброєна дасть тріпку підвалу національної незалежності.

Упадуть кайдани неволі, коли український пролетаріат міста і села візьме владу в свої руки.

І тоді не допоможуть Польщі ні штики, ні тюрми, ні табори, в яких десятками тисяч гинуть узвєнені, ні горячкова колонізація, ні всяка матеріальна ні воєнна поміч західних капіталістичних держав. Феодальна Польща і Румунія помимо помочі чужих капіталів заваялять.

Знищення феодальної Польщі і Румунії може перевести лиш влада узброєного українського пролетаріату, бо страшні факти зради революції навчили його бути обережним. В самім розгарі революції, яку вели українські працюючі маси на руїнах царських і осередних держав, в тім моменті, коли Червоної Армії нищили шляхецьку Польщу, ударив зрадинський способом в тил українських працюючих мас Петлаора, ратуючи із своїми вірними пановання польських магнатів, — а другий, накинувши на диктатора і вождя, Петрушевич і його фалангу, своїми вірними переговорами з польськими панамі, своїм страхом перед втрапою ласки Антанті, дальше знищення української армії через віддання її Денікіну, утечею від цієї армії приказами бути нестральними так зглядом Польщі як і більшовіків в часах наступу Червоної Армії на Польщу, приспанням активної самооборони українських мас в часі найтяжших боїв проти шляхецької Польщі та приказом бути всім спокійними, бо незалежність добудуть "дипломатами" — оба вони затратили не то соціальну революцію, але й усі волю і незалежність української нації.

Робітнича Рада, яка не раз в своїх зборах п'ятувала цей поступок як зраду українських визвольних змагань, заявляє й тепер, що український пролетаріат Галичини бачить свою побіду, своє соціальне і національне визволення лиш в побіді революційного походу пролетарських армій.

Тому Робітнича Рада відкидає пановання Польщі на чужих її територіях. Український пролетаріат ніколи не піддасться під ярмо польського пановання і ніколи не прийме накинених умов границь.

Може українська дрібна буржуазія або дрібне міщанство вдоволитись якимись статутами або ширшою чи вузьшою автономією, но український пролетаріат свідомий цього, що всяка автономія дасть лиш посади українській дрібній буржуазії, яка поможе заковувати в кайдани неволі працюючі маси.

Український пролетаріат Галичини, Холму, Полісся і Підляшя знає, що національні кордоні вирішити може тільки вільний союз визволених пролетарів усіх націй, в який стане як рівний з рівним й український пролетаріат міста і села. Тому він стоїть і стоїти буде в твердій боротьбі проти польсько-шляхецького режиму і не раз уже дав доказ, що в тій боротьбі не шадив і не шадить ніяких жертв, навіть жертв крові.

Робітнича Рада у Відні закликає усіх пролетарів Галичини, Волині, Холму, Полісся і Підляшя до трівної і сильної організації пролетарських мас, свідомою того, як важною артерією, як не звичайно важним лучником Сходу і Заходу є територія Східної Галичини, якої багатства і стратегічні лінії так пильно стереже Польща і Румунія перед походом революції.

Український пролетаріат є певний, що по тяжких боях о соціальне і національне визволення стане він вільний в ЗЕДИНЕНІЙ ПРОЛЕТАРСЬКІЙ УКРАЇНІ дружно побіч вільного польського пролетаріату, якого тепер також давить брутална стопа польської буржуазії і польських магнатів.

Тому українська Робітнича Рада у Відні заявляє, що її не в'язє ніяке вирішення антантських велітнів.

Український пролетаріат не жєбрає ласки Антанті, як це робить так званий галицький уряд.

Український пролетаріат Галичини, Холму, Волині, Полісся і Підляшя готов віддати усі свої сили на вітар оборони прав пролетаріату.

Український пролетаріат Галичини відкидає всяку владу дрібних міщан і так званих галицьких урядів, знаючи, що вони будуть лиш давати всякий визвольний рух пролетаріату, вони будуть лиш повільним орудієм Антанті, як цього не раз дали доказ.

Лиш соціальне визволення пролетарських мас дасть їм цілковиту волю. Лиш влада пролетаріату міста і села стане заборомом і основою правдивої волі. Правда воля, соціальне і національне визволення настане лиш тоді, коли влада дістанеється в руки пролетаріату.

Проч отже з панованням Польщі!
Проч з договорами накиненими Антантою!
Проч з всякою автономією!

Ідучи слідом поклику Комуністичного Інтернаціоналу: Ко муніа організує єдність нації через узброєний пролетаріат, кличемо:

Хай живе Радянська Галичина!
Хай живе злука земель вільного українського пролетаріату!
Хай живе соціальна революція!

Відень, в марті 1923.

ЗА РОБІТНИЧУ РАДУ У ВІДНІ:
Василь Пиріг. Семен Вітик.
(Печатка: Українська соц. демок. Робітнича Рада у Відні.)

АНГЛЮ-РАДЯНСЬКІ ВІДНОСИНИ.

Харківські "Вісті" з 28. лютого ц. р. подають під повищю назвою розмову свого кореспондента з англійським послом Кенворті:

"До Москви прибув для ознайомлення з Росією Кенворті, який не раз робив прикрити своєму урядови інтерпеляції по російських справах. Кенворті — посол Гул й належить до радикального крила ліберальної партії. По професії Кенворті морський офіцер, він підчас війни командував міноносцем. Кенворті — перший член англійського парламенту від буржуазної партії, який відідує Радянську Україну".

Перспектива англо-російських взаємин.

"Ви запитуєте, який мій погляд на майбутні взаємини між Росією і Англією? Я давню висловлюю за визнання Радянської Росії й цього погляду додержується більшість Партії Праці, значна скількість лібералів і більшість консервативістів. Але впливові кола, головним чином — поміщики й аристократи, проти визнання Росії. Кабінет в цілому знаходиться під впливом цих груп, але прем'єр Бонар Ло, о скільки мені відомо, ставиться дощоброзичливо до визнання Радянської Росії, бо він сам дуже практична людина і розуміє користь такого визнання для Англії. Взагалі зближення Росії й Англії — справа найближчого часу, бо Англія — велика морська держава, Росія ж велика держава суходольна і без спільної праці цих двох гігантів відновити політичний і економічний стан в Європі неможливо".

Окупація Рuru некорисна для Англії.

"Чутки про це, наче-б то окупація Рuru корисна для Англії, дуже помилкові. В Англії розуміють всю некорисність для Англії цього акту, некорисність для майбутнього розвитку англійської промисловості й торгівлі. Часове поліпшення англійської кам'яно-вугляної промисловості, безумовно, штучне і коротко термінове. В Гул, який є одним з головних пунктів експорту, всі це добре розуміють і дають собі ясный відчит в тому безбезпечному стані, який утворився. В найближшому часі слід чекати зменшення експорту, не вважаючи на сучасне його оживлення. Уряд продовжує по суті йти за прикладом Бонара Ло

Вміє використати енергію воз-духа.

БЕРЛІН. — Орган німецького магната Гуга Стінесса "Дайтше Альгемайне Цайтунг" подає телеграму з Уральська, в Росії, в котрій сказано, що тамошний російський професор Посаков придумав спосіб удивляння сили воздуха при дивганні всяких тягарів.

Кореспондент каже, що це відкриття має величезне значення і воно багато перевищує відкриття сили пари й електрики. Світське правительство держить цей винахід у великій тайні.

Вашингтон, 10. цвітня. — В понеділок вночі зроблено тут два наїзди на радикалів і наслідком того поліція має нині в своїх руках сім осіб. Підчас лаїзів захоплено також радикальну літературу.

Теорія Дарвіна заборонена в стейті Оклахома.

ОКЛАГОМА СІПІ. — В публічних школах стейту Оклахома не буде вільно учини теорію про еволюцію людського роду.

Лучи за рішенням палати послів стейтової легіслатури, сенат заявився також за виключенням теорії Дарвіна з тих шкільних підручників, які видаються коштом стейту.

Вашингтон, 10. цвітня. — В понеділок вночі зроблено тут два наїзди на радикалів і наслідком того поліція має нині в своїх руках сім осіб. Підчас лаїзів захоплено також радикальну літературу.

Теорія Дарвіна заборонена в стейті Оклахома.

ОКЛАГОМА СІПІ. — В публічних школах стейту Оклахома не буде вільно учини теорію про еволюцію людського роду.

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ФАРМЕРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ІМ. С. МЕЛЬНИЧУКА В ВАТЕРФОРД, ОНТ.

Дорогі Товариші!

Читачі дописували до всіх номерів Канади в останній номері часопису "Укр. Роб. Вісти", скориставшись тимчасовою відпусткою з роботи і часу і описавши життя і пошту фермерів в Ватерфорд.

Дня 18 марта с. р. скликали ми збори і ухвалили заснувати товариство, а при ньому читальню імені С. Мельничука, на що всі присутні одностайно згодилися.

На початку наше товариство є дуже маленьке, бо має лише чотирнадцять членів, але маємо надію, що воно в короткі збільшиться. Початково ухвалили передати чотири часописи: "Укр. Роб. Вісти", "Молю", старорукру "Землю і Волю" і американську "Свободу". Хотів би сказати не годиться з попередним, але ухвалили, так і зробили, кажуть, що легше буде можна розширити добре від зорю.

Наші, т. є. газети, буквинські, і російські Українці послався (купивши землю) тут лише пару літ тому назад. З початку було нас тут дуже мало, бо лише кілька і то один за другим дуже мало знав, бо кожний себе називав "дубом", який легко прибити, бо почали на фармі дуже тяжкі.

Тепер є тут нас вже до п'ятдесяти родин і досить в згоді живемо, одна тільки біда у нас, що не всі ми ще одних гадок. Декотрі з наших фермерів читають це так чорносотенні часописи як "Укр. Голос" і "Кан. Фармер" і не розуміють того, як і часописи старяться все обриваючи корисне для нас, а хвалить лише те, що є корисним для них і для сторонні капіталістичної. Але в короткі при нашому товаристві пізнають і вони хто їм приятель, а хто ворог. Ми може ще в далі буди жити кожний для себе, але парувати йому назади при їхав до нас якійсь російській банкіста Б. Клошова з Торонто і давай скликає мітинг по газету і вговорювати людей, щоб переїхували на банкіста, бо каже, що ця віра лішня, не треба сповідатися ані християн, ані міністерів, ані любити так багато дозвіряє як ваші попи і т. д.

От і ми пізнали, що жемло незорганізовані і ріжні секти старяться прилучити нас до себе, що не приносять ні нам, ні дітям наших найменшої користі, але навпаки тримають нас і в далі в темноті.

Правду скажу не всі ми тут ще такі, як я писав вище. Є тут ще і половина таких, що піп доброго ще жив би між ними.

От і тепер декотрі нашим законами воля з Гемітону, щоб існувати пристав не лише свити, але бути і правити тут і ми через величезне (видаю) що в місті нема вже парафіан).

Дорогі Товариші Фармери! Чи не час нам вже різні тіти вояки в овець шхирок, котрі широко розливають рот не до молитви, але до наших доларів, бо їх гладючі руки не діють їх заробити, лише брати зароблені вашими мозолистими руками. На цім кінці і відізнаємо до нас фермери в Ватерфорд, покійте раз вже те все старе, а вступаєте до нашого товариства, де освідотеся і тоді зможе розширити то вам приятель, а хто ворог.

Ваш за кращу долю, Теодор Тракало, секретар.

РОБІТНИЧО-ДИТЯЧИЙ КОНЦЕРТ В ГЕМІТОНІ В ЧЕСТЬ Т. Г. ШЕВЧЕНКА.

Заколом школярів Укр. Роб. Школи при Відділі У. С. Роб. Партії Канади в Гемітоні, Онт., відбувся в неділю дня 11 марта концерт в честь 62-их роковин смерті нашого великого генія Т. Шевченка, на котрий прийшло поважно число укр. робітників і робітниць, так що гала була переповнена.

Програма концерту була богата, в котру ввійшли багато пісень і декламаций, головний з Шевченкових Кобзарів. Образ Шевченка був обраний в зелений нівець і встановлений на середній платформі, де з правої сторони стояли школярі-дітчата, а з другої школярі-хлопці.

Концерт розпочався істумним словом і араром зор, зложеній з шкільного дитини під проводом т. Левинського, співавши заповіт "Як умру то поховайте мене на могилі..." — Пісня ви-

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 7 марта заблю в асі т. І. Галушка. Його похоронено в Венкувері 13 марта, в р. Покійний поховали з сестра Селі, покій Станіслава, Галушка був членом Ст. У. Р. Д. і належав до робітничої коші. Широко надав матеріально робітникам справам. Лишив жінку і одну дитину. Числив 39 літ життя. Спіс дорогий товаришу, земля тобі пером.

А. Вільсон.

Еванда, Алта.

Дорогі Товариші! Послали в цю листі \$10.00, з котрих \$5.00 передати на "Українські Робітничі Вісти" і "Голос Праці", а \$5.00 на персоналій фонд. Я приносив дати на персоналій фонд по \$1.00 місячно аж до 1924 року і цих \$5.00 маю бути за місяці шістьма, май, червень, липень і серпень. Попередно перебував в місцевості Як. Б. К., а тепер я вже в Еванда, Алта, і висвяжу своє помір дорогий робітничий часопис.

В. Кач.

Кегаган, Алта.

Дорогі Товариші! На днях приходить до мене маленький усебок укр. школи при товаристві "Самоброування", котрий закликає кінчити шестий рік життя, але мені два долари і кажуть:

"Тут маєте, товаришу, два долари, пішіть їх на поміж них, що сидять в арештах". Коли я спитав його котрим тим, що в арештах, то малий товариш зі сльезами в очах відповів мені: "Моя мама, коли одного вечера прийшла до дому з роботи, перенесла в газети вістку, що в нашій повіті застріли польські панні двоє молодих наших товаришів." Застріли їх за те, що вони хотіли, щоб всі на себе робили і були рівні, щоб не було панів і бідних, і щоб всі люде були як брати. Мені мама казала, що там тепер є багато таких добрих товаришів в арештах, а їх мали діти дуже бують. А я знаю, яка то біда без тата, бо мій тато вже так давно як мене живий. Я ще був дуже малим, як мій тато пішов до шпиталю, де знаходиться і тепер. А мама робить і нас годує. Часами є не їсти, а часами оба з братом і не їсти сидимо. Але мама казала, що там далеко в старім краю ще гірша біда діти, таким як ми. Пішіть, товаришу, ці два долари тим бідним матерям в старім краю". А я бую даліше вчитися декламаций, то товариш і товаришки знов скінуть мені до два долари. Як буду мати трохи грошей, то знов принесу до вас".

Отже ширі слова з усмістною до хлопчика. Від себе я лише хочу додати, що в цього малого товариша є надзвичайні здібності і талант до науки. Малецький "Піп" (так його називають), знав в Кегагані як славіи декламатор. Підчас концерту, коли він декламує, публіка по десять разів викликає його своїми безперервними оплесками знова на сцену, а відтак нагороджує його чоколадою і гришми.

Ці гроші він приніс до мене з просьбою, щоб їх вислати в згадане місце.

Отже залучаю в цю листі тих \$2.00 і прошу помістити це в "У.Р.В." а коли ні, то в дитячий журнал або в "Голос Робітничий".

В імени жулажончика товаришів в польських тюрмах складо ширю подяку товаришам Данилиним, що по шоденній тяжкій праці не забудує учини і випенювати в уми своїх дітей любов і привязаність до великої пролетарської семі. Желано ті дальшої витревоєности в цій тяжкій праці аж до повної побди пролетаріату.

З товаришським привітом, Я. Мойско.

Дайсарт, Саск.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 28 марта погіб трагічною смертю в мавні т. І. Ісаєнко. Покійний зайшов в газ і задусився. Доктр старався його виратувати, але безуспішно. Покійний походив з села Лузан, пов. Кіцмань, на Буковині і числив 31 рік життя. За життя славився морально і матеріально робітничій справі. Спіс, товаришу, земля тобі пером.

Гр. Візема.

Дачі не змирати.

Громадо до зброї. Так, так, товариші фермери. Пандук якої народности не був би, а нас, а нас до того темних та бідних — за хуабу.

Тож беріться до просвіти, товариші фермери. Дізна наші просвіта зажасть від читання дійсно робітничих часописів та робітничої літератури взагалі.

Хай же солідарність між робітниками і фермерами.

Н. Савчук.

Корбін, Б. К.

Відділ Укр. Роб. Дому в Корбін, Б. К. відбув спеціальний мітинг, в справі Салевича, котрий знаходиться під теперішню пору в критичнім положенні. Причина тому така, що т. Салевич працював в цій місцевості в мавні в підземній водній мережі через довгий час, хотів та праця дуже мало користі приносила тому, що майже через кілька років робота не йшла стало, але два три дні на тижде.

А до того ще були ріжні видавтки. Ми знаємо дуже добре, що товаришів з другої місцевості знають т. Салевича та про його діяльність в робітничій русі. Тов. Салевич старався що сил має помагати в робітничому суспільному русі як морально, так й матеріально. Отож він після тяжкого перепарывання попався тепер на операційній сті. А тут доктори вимагають величезну суму грошей, щоб викинути його. Отож відділ Укр. Роб. Дому в Корбін помагав тов. Салевичу, й взяв товаришів з другої місцевості, щоб зайнялись збіркою поміж ними тов. Салевичови. Отож, товариш, котри займаються збіркою, зовуть засилати гроші на адресу:

J. D. Salewich, Box 296, P. O. Corbin, B. C.

На поміж т. Салевичови зложили свої жертви слідуючи товариші: По \$10.00: Ст. Сенюк; по \$5.00: Ів. Тимчук, А. Тимчук, Л. Кулинський, Г. Луїв; по \$3.00: В. Шемко; по \$2.00: Ю. Гаушак, Ів. Сенюк, М. Котик, М. Колясник, П. Малан, Ф. Моррис; по \$1.00: М. Василюк, В. Люльчак, Ст. Моррис. Разом \$48.00.

Тов. Салевич склав жертовладний ширю поляку.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІ.

І. Е. Ш-ра, Глендела, Ман. — Вірш до друку не надається.

М. З. Мервін, Онт. — Просите відповісти Вам докладно хто мав в Мельнічука, Шеремета і Пенко, а боїтеся подати своє ім'я і адресу. Зрештою, коли хочете знати хто вони, то перешліть "Українські Робітничі Вісти" з 6-го і 9-го грудня 1922 року.

А. Г. Ст. Анна, Ман. — Про що саме справу дуже багато пишеться в "Укр. Роб. Вісти", тому Вашна допись поміщена не буде.

Галицький Бюлетен. — Антанські амбасадори ніяких писемних протестів в газеті не боються. Петрушевич вже зотирив роки пише ноту і "протест". І вони його не чуять. Крім того він під своїм протестом не подає ні своїх адрес, ні свого імені. А ми вже не раз заявляли, що безіменних дописів містити не будемо.

СПРАВОЗДАННЯ.

КВАРТАЛЬНЕ СПРАВОЗДАННЯ ВІДДІЛУ УКР. РОБ. ДОМУ В ТРАНСКОМ, МАН.

В п'ятницю 6 цвітня відбувся в Транскому кварталний збори Відділу У. Р. Д., на котрих заряд дав справоздання за минулий три місяці.

Протягом вчаше згаданого часу, видав відділу 6 масових збірних 1, адміністраційних 6, спеціальних 9, відчитав 5, товаришських дискусій і читань 4, устроїв 4 товаришських зборів і один концерт-мітинг. Згадані підприємаства устроєно спільно, з жемським тов-ом ім. Розі Люксембург.

Відділ числив 65 членів. До дитячої школи учаще 30 дітей. При відділі існує дитяча оркестра, котру організувано тому три місяці назад. Фінансове справоздання представляється як слідує:

Table with financial data: Приходи: \$150.19, \$126.05, \$131.60, \$411.00. Росходи: \$165.54, \$121.03, \$370.32, \$411.00, \$370.32. Повторення: \$411.00, \$370.32. Остат в касі: \$40.68. Д. Зубчик, Р. Секс, В. Дутка.

КВАРТАЛЬНЕ СПРАВОЗДАННЯ ВІДДІЛУ УКР. РОБ. ДОМУ В КОЛПОРТ, АЛТА.

Дня 30 марта відбувся кварталний збори відділу У.Р.Д. в Колпорте, на котрих заряд дав справоздання за свій діяльності за останні три місяці.

За той час відділ відбув 3 місячних зборів, 5 мітингів спеціальних, один зборів, один мітинг масовий, один організаційний, один кварталний. При відділі є невелика бібліотека.

Відділ передлачує слідууючі часописи: "Укр. Роб. Вісти", "Укр. Шод. Вісти", "Голос Праці", "Молю", "Робітничий", "Робітничий". Відділ тепер числив 13 членів.

Фінансовий звіт представляється так:

Table with financial data: Приходи: \$5.00, \$171.30, \$164.25, \$132.25. Повторення: \$353.80, \$166.30, \$119.60, \$74.45. Повторення: \$433.35, \$343.35. Остат в касі: \$10.45. Гр. Михайловський, прот. секр.

КВАРТАЛЬНЕ СПРАВОЗДАННЯ ФІЛІАЛІ У.Р.Д. В БЕВЕРЛІ, АЛТА.

Дня 30 марта цього року відбувся мітинг Філіалі У.Р.Д. в Беверлі, на котрих було дане тримісячне справоздання і фінансове справоздання, котре контролювала комісія погварала. Протягом місяців січня, лютого і марта товариство відбуло 4 представств і устроило одно свято-концерт в ширю 40 роковин смерті Карла Маркса.

Першого марта, поново розпочався вчаша в дитячій школі при У.Р.Д. до якої учаще окола 50 дітей українських робітничих цієї місцевості. Школа є відкрити для всіх дітей укр. робітничих. Учителем т. В. Босович безплатно зі вгаду на слабі обставини Філіалі. Справоздання фінансове представляється так:

Приходи: Перенесено з 1922 р. \$5.02, Сень \$5.00, Лютий \$50.01, Март \$77.62. Разом \$133.30. Росходи: Сень \$5.65, Лютий \$14.87, Март \$60.10. Разом \$80.62. Повторення: \$133.30, \$80.62.

Остат в касі \$52.68. Дня Босовіч, Д. Семюк, Н. Доросенко, контролери.

Тяжко приходить місцевим робітникам і робітничим переживати ті злидні та безробіття в теперішньому ладі, які якраз дошкочують нас сейчас, а це страйк. Страйк не дав нам спомогти повести роботу скорим рухом. Однак робили, що могли і як могли, бо довг не давав спокою, який це і до нині тяжить на У.Р.Д.

Отже до праці, товариші, щоб позбутися дову, та щоб не тягнули з нас процентів!

Ів. Солован, секр.

КВАРТАЛЬНЕ СПРАВОЗДАННЯ ФІЛІАЛІ СТОВ. У.Р.Д. В ДРОМ-ГЕЛЕР, АЛТА.

Квартальне справоздання Філіалі Стов. У.Р.Д. представляється як слідує: членських зборів відбулося 3, спеціальних 2, мітингів 7 — на слідууючій темі: "Нова економічна політика в Росії", "Державна і суспільства", "Як повстан пролетаріат", "Капіталістична господарка", "Про правду і неправду віру", "Про соларну систему" (астрономічний виклад) і "Боротьба жемини за політичні права". Устроєно концерт-мітинг в честь розстріляних польською владою революціонерів Мельнічука, Шеремета і Пенко, відсвятковано 52 річницю Паризької Комуні, відгорано 9 представств, остроєно 11 річницю розваб. Літератури продано за квартал за \$151.80. Філія передлачує "Укр. Роб. Вісти", "Укр. Шод. Вісти", "Голос Робітничий", "Робітничий" і "Нашу Правду".

Фінансове справоздання представляється так:

Table with financial data: Приходи: \$146.75, \$67.20, \$793.50, \$316.89. Повторення: \$1,456.75, \$607.20, \$793.50, \$316.89. Разом \$3,174.34. Росходи: \$1,847.26, \$214.30, \$1,411.00. Повторення: \$3,174.34, \$2,301.56. Разом \$5,475.80.

Недобір \$27.22. Загальне майно т-ва вносить: Будова У.Р.Д. \$11,550.00, Лот і до продажі \$600.00, Декорація \$225.00, Гардероба \$275.00, Бібліотека \$75.00. Разом \$12,725.00. Довгу є \$5,910.00.

Тут я хочу зазначити, що поновша робота зроблена самими місцевими робітниками. Опір цього тов. Гнатюк, в своїй періоді через зах. Канаду дав три лекції, як також відбулось цілий ряд лекцій в англійській мові. Думаю що злицим буде писати слова похвали за місячних робітників Понівша робота сама говорить про себе.

Н. А. Свідерський, секретар.

ДИЯЛЬНІСТЬ І ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ ПРОВ. ЕКЗ. КОМ. С.У.Р.Д. ПРОВІНЦІАЛІ САСК. ЗА І-ЙІІІ КВАРТАЛ 1923.

Найбільшим старанням саскачеванського Пров. Екз. Ком. Ст. У.Р.Д. було висланя організатора в ріжні місцевості цієї провінції, що і зроблено. Організатора вислано оскільки було можливо. Відділав він кілька навіщай місцевостей і заснував два нові Відділи С.У.Р.Д. Пров. Екз. Ком. мав 4 засідання звичайні і 3 надзвичайні.

Ухвали Пров. Зіду не всі до него часу виконані як слід, не виконані вони не тільки Пров. Екз. Ком., але також не виконані вони і відділами і філіями на місцях, а через це саме Пров. Екз. Ком. тож не міг їх виконати.

Фінансовий звіт. Приходи \$120.97, Росходи \$144.00. Недобір \$23.03. Від. Жем. Роб. в Ріджайні \$21.15.

ВЕЛИКИЙ ДІТЯЧИЙ КОНЦЕРТ.

В програму концерту входять інструментальні продукції, декламації, спів, танці і т. п. По концерті танці. Приходять всі а не пожадуєте.

Заряд У.Р.Н. Тов-а.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.

ПРОДАЖ ДІШЕВО ДОБУ ФАРМИ В ОКОЛИЦІ АРБКА, МАН. — 60 акрів землі виробленої, решта сім і ліс. Сіна є окола 50 тонн. На фармі за тата, попри фарму півка ріка. Судили самі Українці. Продаю з тої пригоди, що виждаю до старого краю.

George Olynyk, 134 Syndicate St., Winnipeg, Man.